

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U GRADIŠCI
Broj: 72 0 Rs 088145 21 Rs
Gradiška, 26.4.2022. godine

OSNOVNI SUD U GRADIŠCI, sudija Predrag Kasagić u pravnoj stvari tužioca S. J. iz S., koga zastupa punomoćnik Advokat Jadranko Stupar iz Gradiška, protiv tuženog JU "D. z." S., koga zastupa punomoćnik advokat Branislav Rakić iz Banjaluke radi – naknade štete po osnovu radnog odnosa ,v.sp.5.500,00 KM nakon održane glavne i javne rasprave dana 21.3.2022.godine na kojoj su bili prisutni tužilac , punomoćnik tužioca i punomoćnik tuženog donio je:

P R E S U D U

ODBIJA se tužilac sa tužbenim zahtjevom koji glasi:

„OBAVEZUJE se tuženi JU „D. z.“ S. da tužiocu dr. S. J. iz S. nadoknadi materijalnu štetu na ime niže isplaćenih plata u iznosu od 3.284,46 KM, za period od 12.3.2017.godine do 29.9.2017.godine sa zakonskom zateznom kamatom od 1.3.2022.godine pa do isplate , kao i iznos od 2.037,44 KM , na ime zakonski zatezni kamata za svaku dospjelu , a ne isplaćenu razliku niže isplaćenih plata za period od 12.3.2017.godine do 29.9.2017.godine , a sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja .

OBAVEZUJE se tuženi JU „D. z. „ S. da za tužioca dr. S. J. uplati iznos od 1.797,46 KM na ime razlike manje uplaćenih obaveznih zakonski doprinosa za penzijsko invalidsko osiguranje , za zdravstveno osiguranje , za osiguranje od nezaposlenosti i za dječiju zaštitu za periode osiguranja od dana 29.3.2017.godine pa do 12.9.2017.godine u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJE se tuženi JU „D. z. „ S. da tužiocu doktor S. J. iz S. nadoknadi štetu prouzrokovanu vodjenjem upravnih sporova protiv tuženog u iznosu od 200,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 1.3.2022.godine pa do isplate kao i iznos od 93,40 KM na ime zakonski zatezni kamata na iznos od 200,00 KM , za period od 26.2.2018.godine do 1.3.2022.godine u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja .

OBAVEZUJE se tuženi Ju „D. z. „ S. da tužiocu dr. S. J. iz S. nadoknadi štetu prouzrokovanu vodjenjem upravnih sporova protiv tuženog u iznosu od 200,00 KM sa

zakonskom zateznom kamatom od 1.3.2022.godine pa do isplate kao i iznos od 90,89 KM na ime zakonski zatezni kamata na iznos od 200,00 KM za period od 23.3.2018.godine do 1.3.2022.godine u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja .

NALAŽE se tuženom da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

OBAVEZUJE se tužilac da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 937,08 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je pred naslovnim sudom dana 25.1.2021.godine podnio tužbu protiv tuženog , radi naknade štete po osnovu radnog odnosa , navodeći da je Odlukom SO Srbac broj 01-022-322/13 od 24.9.2013.godine imenovan za direktora tuženog na period od 4 godine , te da je niz nezakonitih odluka državnih organa doveo do toga da je razrješen dužnosti direktora tuženog zbog navodnog sukoba interesa . Tužilac navodi da je nakon duge pravne borbe uspio u potpunosti osporiti razloge razrješenja s mjesta direktora , odnosno dokazati da su odluke državnih organa i institucija bile nezakonite .

Navodi da je period na koje je imenovan trebalo da se okonča krajem septembra 2017.godine , a tužilac je razrješen dana 29.3.2017.godine , što znači 6 mjeseci prije isteka perioda na koji je imenovan , te da je zbog takvih odluka SO Srbac koja imenuje i razrješava direktore javnih ustanova na području Opštine Srbac tužilac pretrpio štetu izraženu u vidu razlike izgubljenih zarada i razlike o uplatama obaveznih doprinosa po osnovu radnog odnosa koje bi ostvario da nije zbog nezakonitih odluka u tome bio spriječen i da je ostao na dužnosti direktora tuženog.

Tužilaac navodi da je pored izgubljenih zarada pretrpio štetu i time što je morao plaćati sudske takse koje ne bi plaćao da nije bilo nezakonitih odluka zbog kojih je trpio štete po raznim osnovama.

Obzirom da je tužiocu pričinjena materijalna šteta uzrokovana isključivo radom državnih organa to tužilac predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se obavezuje tuženi da mu nadoknadi štetu zbog razlike u niže isplaćenim zaradama za period od kada je razrješen dužnosti direktora pa do perioda kada mu je trebao isteći period imenovanja i to za period od mjeseca marta 2017.godine do mjeseca septembra 2017.godine , te da se tuženi obaveže da mu uplati razliku manje uplaćenih

obaveznih zakonskih doprinosa po osnovu radnog odnosa kod nadležnih organa za period od dana 29.3.2017.godine , pa do 12.9.2017.godine , te da tuženi nadoknadi štetu prouzrokovanu vođenjem upravnih sporova protiv tuženog u iznosu od 400,00 KM .

Punomoćnik tužioca u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka ekonomske struke na ročištu od 21.3.2022.godine uredjuje tužbeni zahtjev koji glasi kao u dispozitivu presude .

Kod konačno uredjenog tužbenog zahtjeva punomoćnik tužioca ostaje do zaključenja glavne rasprave sa prijedlogom da sud usvoji tužbeni zahtjev u cjelosti .

Tuženi u odgovor na tužbu u cjelosti osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev , te ističe da je tužba neosnovana i neblagovremena .

Tuženi navodi da prema platnim listama razlike u isplaćenim zaradama za period od kada je tužilac razriješen dužnosti direktora pa do perioda kada mu je trebao isteći period imenovanja po mjesecima za svaki mjesec su manje u odnosu na zahtjev tužioca.

Tuženi navodi da je u mjesecu septembru 2017.godine tužiocu prestao radni odnos 12.9.2017.godine na njegov lični zahtjev o sporazumu o prestanku radnog odnosa broj 2614/17 od 22.8.2017.godine koji je tužilac potpisao i ovjerio potpis kod nadležnog organa Opštine Srbac , te da je dan prestanka radnog odnosa 12.9.2017.godine , a dan prestanka mandata 24.9.2017.godine , tako da poslije prestanka radnog odnosa na lični zahtjev tužioca po sporazumu ni u kom slučaju nema pravo na naknadu plate .

Tuženi navodi da tužilac zasniva tužbu na odlukama SO Srbac , a ne na odlukama tuženog i na presudi Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020587 18 UVPod 16.7.2020.godine kojom se presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 9.2.2018.,godine preinačava tako da se tužba uvažva i osporeni akt poništava .

Navodi da sve presude nadležni sudova koje je tužilac naveo u tužbenom zahtjevu nisu imale za predmet akt tuženog već akt SO Srbac i tužilac nije vodio spor protiv akta tuženog već protiv akta SO Srbac pa je shodno tome štetu koju je pretrpio trebao tražiti od Opštine Srbac , a ne od tuženog , jer je SO SRbac prema članu 36. Zakona o lokalnoj samoupravi organ jedinice lokalne samouprave , a ne organ zdravstvene ustanove , te je prema članu 5. Zakona o lokalnoj samoupravi jedinica lokalne samouprave ima svojstvo pravnog lica i prema tome je odgovorna za štetu prouzrokovanu odlukama svojih organa , te da ne postoji zakonska norma koja obavezuje pravno lice čiji se akt nije osporavao pred nadležnim sudom i čiji akt nije osporen da nadoknadi štetu licu koje je oštećeno aktom organa drugog pravnog lica, te da štetu nadoknadjuje pravno lice koje svojom odlukom - rješenjem prouzrokovalo štetu , a u ovom slučaju to nije tuženi .

Tuženi navodi da nepostoji zakonska norma koja obavezuje jedno pravno lice da nadoknadi štetu koja je nastala plaćanjem sudski taksi nastalih u upravnim sporovima sa organom drugog pravnog lica jer tužilac nije vodio sudski spor sa tuženim, tako da se uplate sudski taksi koje su proistekle iz upravnih sporova sa SO Srbac ne mogu odnositi na štetu koju tuženi treba nadoknaditi tužiocu, te da štetu nadoknadjuje pravno lice koje svojim aktom prouzrokovalo štetu, a u ovom slučaju to nije tuženi, te da iz naloga Okružnog suda Banjaluka broj 11 0 U 020587 17 U od 16.2.2018.godine i naloga broj 11 0 U 020587 17 U od 16.3.2018.godine se vidi da je navedeni sud izdao nalog za plaćanje sudske takse o sporu koji je tužilac vodio sa Skupštinom opštine Srbac, protiv akta SO Srbac. Tuženi navodi da je činjenica da je tužilac bio zaposlen kod tuženog u vrijeme mandata na koji je imenovan ali isto tako je i činjenica da je ostao u radnom odnosu kod tuženog i nakon razrješenja dužnosti direktora po rješenju SO Srbac broj 01-111-92/17 od 29.3.2017.godine.

Tuženi navodi, da je tužiocu nakon razrješenja dužnosti direktora ponudjen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 123/17 od 12.4.2017.godine i Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 1577/17 od 15.5.2017.godine koji je tužilac potpisao i čiju zakonitost nije osporavao pred nadležnim sudom, pa je tužilac na osnovu člana 171. stav 4. i člana 201. stav 4. i stav 5. Zakona o radu nakon potpisivanja Ugovora o radu imao pravo da ga osporava pred nadležnim sudom u roku od 6 mjeseci o čemu je pismenim putem dopisom broj 1237/17 od 12.4.2017.godine i dopisom broj 1575/17 od 15.5.2017.godine bio poučen od strane tuženog, te obzirom da je Ugovor o radu broj 1575/17 od 15.5.2017.godine potpisao i tako prihvatio poslove na koje je tim ugovorom bio rasporedjen kao i ponudjenu mu platu, a nije na njega ulagao žalbu niti tužbu to stoga ističe prigovor zastare za zaštitu prava iz radnog odnosa i zastare podnošenja tužbe na osnovu člana 171. stav 4. i člana 201. stav 4. i stav 5. Zakona o radu.

Tuženi navodi da je tužba podnesena za naknadu štete po osnovu radnog odnosa što znači da je tužilac smatrao da mu je povreda prava iz radnog odnosa prouzrokovala štetu, a što isto tako znači da je tužilac trebao uložiti zahtjev za zaštitu prava u rokovima predviđenim Zakonom o radu, te tuženi ističe prigovor zastare potraživanja naknade štete shodno odredbi člana 386. stav 1. ZOO jer je tužba za štetu i lice saznao kada je potpisao prvi ugovor o radu broj 1236/17 od 12.4.2017.godine i 15.5.2017.godine kada je potpisao drugi ugovor o radu broj 1577/17 a od tada je prošlo više od tri godine.

Kod činjeničnih i pravnih navoda iz odgovora na tužbu i sitaknutih prigovora neblagovremenosti tužbe i zastare potraživanja i prigovora pasivne legitimacije punomoćnik tuženog ostaje do zaključenja glavne rasprave sa prijedlogom da se tužbeni zahtjev odbije u cjelosti kao neosnovan.

Tužilac je na glavnoj raspravi izveo dokaze čitanjem Odluke SO Srbac broj 01-022-322/13 od 24.9.2013.godine, Rješenja SO Srbac broj 01/111/92/17 od 29.3.2017.godine, Presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015313 14 U od 16.10.2015.godine, Presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 015313 15 UVP od 1.2.2018.godine, Presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U

od 9.2.2018.godine , Presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020587 18 UVP od 16.7.2020.godine , Nalog za plaćanje sudske takse Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 16.3.2018.godine , kopija uplatnice na iznos od 200,00 KM od 23.3.2018.godine , nalog za plaćanje sudske takse Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 16.2.2018.godine , kopija uplatnice na iznos od 200,00 KM od 26.2.2018.godine , finansijskim vještačenjem po vještaku ekonomske struke Vesni Obradović , čitanjem nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke i saslušanjem vještaka i saslušanjem tužioca u svojstvu parnične stranke.

Tuženi je na glavnoj raspravi izveo dokaze čitanjem presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020587 18 UVP od 16.7.2020.godine , Presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 9.2.2018.godine , Rješenje o razrješenju dužnosti direktora SO Srbac broj 11 111-92/17 od 29.3.2017.godine , Presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 153313 15 UVP od 1.2.2018.godine , Presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015313 14 U od 16.10.2015.godine , Odluke o imenovanju tužioca od SO Srbac broj 01-022-322/13 od od 24.9.2013.godine , obračun plate za period mart – septembar 2017.godine za tužioca izdat od strane tuženog , sporazum o prestanku radnog odnosa broj 2614/17 od 22.8.2017.godine , zahtjev za sporazumni prekid radnog odnosa broj 2600/17 od 18.8.2017.godine. Ugovor o radu broj 1577/17 od 15.5.2017.godine , odgovor tuženog broj 1577/17 od 15.5.2017.godine , Ugovor o radu broj 1236/17 od 12.4.2017.godine , otkaz Ugovora o radu broj 4433/15 od 31.12.2015.godine sa ponudom zaključenja ugovora o radu broj 1236 od 12.4.2017.godine , Ugovor o radu broj 4433/15 od 31.12.2015.godine i nalazi Okružnom sudu Banjaluka broj 11 0 U 020587 17 U od 16.2.2018.godine i 16.3.2018.godine

Ocjenjujući naprijed provedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" br. 58/03, 85/03, 74/05 i 63/07, u daljem tekstu: ZPP), utvrđene su sljedeće važne činjenice i odlučeno kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz Odluke Skupštine opštine Srbac broj 01-022-322/13 od 24.9.2013.godine proizilazi da je tužilac imenovan za direktora tuženog sa danom 24.9.2013.godine na period od 4 godine .

Rješenjem Skupštine opštine Srbac broj 01-111-92/17 od 29.3.2017.godine tužilac je razrješen dužnosti direktora tuženog sa danom 29.3.2017.godiine.

Iz presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015313 14 U od 16.10.2015.godine , proizilazi da je tužilac podnio tužbu u upravnom sporu , protiv rješenja Komisije za žalbe Republike Srpske broj Ž-01-107/14 od 16.9.2013.godine u predmetu utvrdjenja sukoba interesa i istom presudom tužba tužioca je odbijena kao neosnovana.

Iz presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 015313 15 Uvp od 1.2.2018.godine , proizilazi da je uvažen zahtjev tužioca za vanredno preispitivanje

presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015313 14 U od 16.10.2015.godine i istom presudom Vrhovnog suda predmetna presuda Okružnog suda u Banjalucii se preinačava na način da se tužba uvažava i osporeni akt komisije za žalbe Republike Srpske poništava , te je obavezana tužena da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM koji se odnose na troškove sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM i sudske takse na presudu u istom iznosu .

Iz presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 9.2.2018.godine , proizilazi da je u upravnom sporu po tužbi tužioca protiv akta Skupštine opštine Srbac broj 01-111-92/17 od 29.3.2017.godine u predmetu razrješenja direktora tuženog tužba tužioca odbijena kao neosnovana .

Iz presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020587 18 Uvp od 16.7.2020.godine , proizilazii da je uvažen zahtjev tužioca za vnredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 9.2.2018.godine koja se preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava , te se obavezuje tužena Skupština opštine Srbac da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 750,00 KM .

Iz naloga za plaćanje sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM i takse na presudu u iznosu od 100,00 KM Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 16.2.2018.godine , proizilazi da je tužilac kao takseni obveznik pozvan da plati taksu u upravnom sporu koji je pokrenuo radii poništenja akta Skupštine Opštine Srbac broj 01-111-92/17 od 29.3.2017.godine , dok iz kopije uplatnice od 26.2.2018.godine proizilazi da je tužilac uplatio sudsku taksu u iznosu od 200,00 KM u navedenom predmetu .

Iz naloga Okružnog suda u Banjalucii predmetu broj 11 0 U 020587 17 U od 16.3.2018.godine , proizilazi da je tužilac kao takseni obveznik dobio poziv za plaćanje sudske takse na zahtjev za vanredno preispitivanje odluke Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 9.2.2018.godine u iznosu od 200,00 KM u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca protiv akta skupštine opštine Srbac broj 01-111-92/17 od 29.3.2017.godine , dok iz kopije uplatnice od 23.3.2018.godine proizilazi da je tužilac po predmetnom nalogu uplatio iznos od 200,00 KM na ime sudske takse.

Iz Ugovora o radu broj 4433/15 od 31.12.2015.godine proizilazi da je tužilac bio rasporedjen na poslove direktora tuženog i poslove specijaliste pedijatra u ambulanti za specijalističke konsultacije iz pedijatrije i specijaliste porodične medicine u službi porodične medicine .

Iz akta tuženog broj 1237/17 od 12.4.2017.godine , proizilazi da je tuženi obavjestio tužioca o otkazu ugovora o radu broj 4433/15 od 31.12.2015.godine sa ponudom zaključivanja Ugovora o radu broj 1236 od 12.4.2017.godine .

Iz Ugovora o radu na nedoredjeno vrijeme broj 1236/17 od 12.4.2017.godine , proizilazi da je isti zaključen izmedju tužioca kao radnika koji stupa u radni odnos dana 30.3.2017.godine i raspoređuje se na radno mjesto odnosno poslove doktora

medicine – specijaliste pedijatrije u ambulantu za specijalističke konsultacije iz pedijatrije i doktora medicine – specijaliste u službi porodične medicine i tuženog kao poslodavca.

Iz akta tuženog broj 1575 /17 od 15.5.2017.godine proizilazi da je tuženi dostavio tužiocu odgovor na zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa broj 1370/17 od 24.4.2017.godine sa ponudom zaključenja ugovora o radu broj 1576/17 od 15.5.2017.godine ili ugovora o radu broj 1577/17 od 15..5.2017.godine .

Iz Ugovora o radu na nedoređeno vrijeme broj 1577/17 od 15.5.2017.godiine proizilazi da je zaključen između tuženog kao poslodavca i tužioca kao radnika koji stupa u radni odnos dana 22.5.2017.godine i raspoređuje se na radno mjesto odnosno poslove doktora medicine – specijaliste pedijatrije u ambulantu za specijalističke konsultacije iz pedijatrije i doktora medicine – specijaliste u službu porodične medicine.

Iz akta tužioca od 18.8.2017.godine proizilazi da je tužilac podnio zahtjev tuženom za sporazumni prekid radnog odnosa koji bi mu prestao na dan 12.9.2017.godine , radi prelaska na rad kod drugog poslodavca.

Sporazumom o prestanku radnog odnosa broj 2614/17 od 22.8.2017.godine stranke regulišu prava i obaveze u pogledu prestanka radnog odnosa po ugovoru o radu broj 1577/17 od 15.5.2017.godine , a na zahtjev tužioca o sporazumu o prestanku radnog odnosa od 18.8.2017.godine i predmetnim sporazumom tuženi je saglasan da tužiocu prestane radni odnos dana 12.9.2017.godine.

Iz obračuna plate za period mart – septembar 2017.godine , proizilazi da je za navedeni period tužiocu isplaćena plata shodno predmetnim ugovorima o radu od 12.4.2017. i 15.5.2017.godine .

Na okolnosti obračuna razlike niže isplaćenih zarada tužioca za period mart-septembar 2017.godine i manje uplaćenih obaveznih zakonskih doprinosa po osnovu radnog odnosa za period od 29.3.2017.godine do 12.9.2017.godine , tužilac izveo dokaz finansijskim vještačenjem po vještaku ekonomske struke Vesni Obradović iz Gradiške koja u svom nalazu i mišljenju od 1.3.2022.godine konstatuje da razlika niže isplaćeni zarada tužioca za mjesec mart (62,46 KM) , april (647,42 KM) , maj (661,98 KM), juni (567,64 KM) jul (566,00 KM) , avgust (564,84 KM) i septembar (214,12 KM) 2017.godine sa zakonskim zateznim kamatama od dospelja svakog pojedinačnog /mjesecnog iznosa do dana vještačenja 1.3.2022.godine ukupno iznosi 5.320,89 KM (glavnica 3.284,46 KM) plus zakonska zatezna kamata 2.036,43 KM) , da zakonska zatezna kamata na iznos od 200,00 KM počev od 26.2.2018.godine do dana vještačenja 1.3.2022.godine iznosi 95,55 KM što ukupno iznosi 295,55 KM (glavnica 200,00 KM plus zakonska zatezna kamata 95,55 KM) , da zakonska zatezna kamata na iznos od 200,00 KM za period od 23.3.2018.godine pa do dana vještačenja 1.3.2022.godine iznosi 91,83 KM , što ukupno iznosi 291,83 KM (glavnica 200,00 KM plus zakonska zatezna kamata 91,83 KM) što ukupno iznosi 5.908,27 KM i da razlika manje uplaćenih obaveznih zakonskih doprinosa po osnovu radnog odnosa za period od

29.3.2017.godine do 12.9.2017.godine , iznosi 1.797,46 KM odnosno sve ukupno iznosi 7.705,73 KM. Prilog nalazu i mišljenju vještaka čine obračun plata na mjestu direktora (tabela 1. tačka a) izračun razlike isplaćenih zarada (tabela 1.6) obračun doprinosa (tabela 2.) i obračun zakonskih zatezних kamata (prilog 1. 2. i 3. .

Stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka .

Saslušanjem tužioca u svojstvu parnične stranke utvrđeno je da je do kraja mjeseca marta 2017.godine kada je razriješen odlukom Skupštine opštine Srbac obavljao funkciju direktora tuženog nakon čega se vratio na radno mjesto pedijatra , te da je pokrenuo upravni spor koji je okončan presudom Osnovnog suda Republike Srpske koji je konstatovao da je njegovo razrješenje nezakonito , te da je za period od kraja marta do 12.9.2017.godine primao platu po obračunu koja pripada ljekaru specijalisti pedijatrije umjesto plate direktora . Pored ostalog navodi da je imao i troškove koji se odnose na troškove sudske takse pred Okružnim i Vrhovnim sudom i da su doprinosi za njega uplaćivani na neto platu na radno mjesto specijalite pedijatrije , a ne na platu direktora , pa sobzirom da je sporazumno raskinuo radni odnos sa danom 12.9.2017.godine potražuje razliku neisplaćene plate za priod od razrješenja do sporazumnog raskida radnog odnosa .Tužilac osim toga navodi da je protiv Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 12.4.2017.godine izjavio prigovor tuženom , dok protiv ugovora o radu na nedoređeno vrijeme od 15.5.2017.godine nije izjavio prigovor.

Nesporne su činjenice da je tužilac Odlukom Skupštine opštine Srbac broj 01-022-322/13 od 24.9.2013.godine imenovao za direktora tuženog sa danom 24.9.2013.godine za period od 4 godine , da je rješenjem Skupštine Opštine Srbac broj 01-111-92/17 osd 29.3.2017.godine rariješen dužnosti direktora tuženog sa danom 29.3.2017.godine , da je presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 070587 18 Uvp od 16.7.2020.godine , preinačena presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 9.2.2018.godine , tako da se tužba uvažva i osporeni akt Skupštine Opštine Srbac , odnosno rješenje o razrješenju dužnosti direktora tuženog broj 01-111-92/17 od 29.3.2017.godine poništen , da je presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 028288 21 U od 21.1.2021.godine odbijen zahtjev tužioca za izvršenje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020587 17 U od 9.2.2018.godine, da je tužilac zaključio ugovore o radu na nedoređeno vrijeme broj 1236/17 od 12.4.2017.godine i Ugovor broj 1577 /17 od 15.5.2017.godine , te da je po zahtjevu tužioca za sporazumni prekid radnog odnosa od 18.8.2017.godine po osnovu sporazuma o prestanku radnog odnosa od 22.8.2017.godine , tužiocu prestao radni odnos kod tuženog dana 12.9.2017.godine. Tužilac u konkretnom slučaju potražuje razliku plate koja se odnosi na platu direktora , a ne na platu ljekra specijaliste pedijatrije shodno ugovorima o radu od 12.4.2017.godine i 15.5.2017.godine za period od 12.3.2017.godine do 29.9.2017.godine . Tužilac dakle, potražuje razliku plate koju bi ostvarivao kao rukovodilac zdravstvene ustanove – direktor tuženog po odluci SO Srbac od 24.9.2013.godine i u tom smislu je izvršeno finansijsko vještačenje za izračun razlike neisplaćene plate koju bi ostvarivao kao direktor , a ne plate za radno mjesto ljekar specijalista pedijatrije .

Iz presude Vrhovnog suda Republike Srpske proizilazi da sud nije naložio Skupštini Opštine Srbac da donese novi akt o imenovanju tužioca za direktora tuženog, a tužilac je zaključio ugovore o radu od 12.4.2017.godine i 15.5.2017.godine čiju pravilnost i zakonitost nije osporavao pred nadležnim sudom. Stoga je osnovan prigovor pasivne legitimacije na strani tuženog jer je odluku o razrješenju tužioca sa mjesta direktora tuženog donijela Skupština Opštine Srbac kao jedinica lokalne samouprave koja po članu 5. Zakona o lokalnoj samoupravi (Službeni glasnik RS 97/16, 36/19) ima svojstvo pravnog lica i koja po odredbi člana 39. stav 2. tačka 33. imenuje i razrješava direktora ustanove čiji je osnivač, a u konkretnom slučaju direktora tuženog.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke proizilazi da je vještak izvršio izračun razlike neisplaćene plate za radno mjesto direktor, a ne za radno mjesto ljekar specijalista pedijatrije, dok iz obračuna plate za period mart –septembar 2017.godine proizilazi da je tužiocu obračunata i isplaćena plata u skladu sa ugovorima o radu od 12.4.2017.godine i 15.5.2017.godine.

U konkretnom slučaju tužilac potražuje platu shodno presudi Vrhovnog suda Republike Srpske od 16.7.2020.godine i vodio je upravne sporove protiv tužene Skupštine opštine Srbac, radi poništenja rješenja broj 01-111-92/17 od 29.3.2017.godine, pa stoga ne može potraživati razliku neisplaćene plate od tuženog kao bivšeg poslodavca jer tuženi nije donio odluku o razrješenju niti je bio tužena strana u upravnim sporovima. Stoga je tužilac bio dužan da potražuje naknadu štete od Skupštine Opštine Srbac koja je i donijela osporeni akt koji je poništen presudom Vrhovnog suda Republike Srpske. Tuženi u ovoj parnici nije osporavao obračun i isplatu plata pripadajućih doprinosa po ugovorima od 12.4.2017.godine i 15.5.2017.godine odnosno nije osporavao ugovorene odredbe ugovora koje se odnose na utvrđenu cijenu rada i koeficijente za obračun plate, pa je stoga uvažavajući prigovor pasivne legitimacije na strani tuženog i činjenicu da tužilac nakon donošenja presude Vrhovnog suda Republike Srpske od 16.7.2020.godine nije vraćen na radno mjesto direktora tuženog, aradni odnos mu je sporazumno prestao 12.9.2017.godine odbio tužioca sa tužbenim zahtjevom iz stava 1 i 2. u cjelosti.

U pogledu potraživanja tužioca iz stava 3. i 4. tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zahtjev za naknadu štete prouzrokovanu vođenjem upravnih sporova protiv tuženog koji se odnose na plaćanje sudske takse na tužbu i presudu pred Okružnim sudom Banjaluka i Vrhovnim sudom Republike Srpske takodje je osnovan prigovor pasivne legitimacije na strani tuženog jer u tim sporovima tuženi nije bio stranka u sporu, već je to bila Skupština Opštine Srbac i K.Omisija za žalbe Republike Srpske.

Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske od 16.7.2020.godine obavezana je tužena Skupština Opštine Srbac da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 750,00 KM, te da iz presude Okružnog suda u Banjaluci od 21.1.2021.godine proizilazi da je tužena skupština Opštine Srbac namirila dosudjene troškove postupka tužiocu po navedenoj presudi Vrhovnog suda Republike Srpske. Tužilac je kao takseni obveznik u smislu odredbi člana 32. stav 1. Zakona o sudskim taksama i tarifnog broja 22. tačka 1. i 23. stav 1. tačka 2. taksene tarife kao takseni obveznik bio dužan da plati

sudsku taksu na tužbu i presudu u upravnom sporu koji je pokrenuo radi poništenja akta Skupštine Opštine Srbac od 29.3.2017.godine , a u konkretnom slučaju tužena nije pasivno legitimisana jer nije bio učesnik upravnog spora i tužilac takav zahtjev može podnijeti samo protiv tužene Skupštine Opštine Srbac protiv čijeg akta je i vodio upravni spor . Stoga je u cjelosti odbijen tužbeni zahtjev tužioca iz stava 3. i 4.

U konkretnom slučaju utvrđeno je da tužiocu shodno ugovorima o radu na nedoređeno vrijeme od 12.4.2017.godine i 15.5.2017.godine obračunata i isplaćena plata za radno mjesto ljekar specijalista pedijatrije u smislu člana 120 i 121. Zakona o radu (Službeni glasnik RS 1/16) a čiju pravilnost tužilac nije osporavao u ovom sporu već je potraživao razliku neisplaćene plate za radno mjesto direktor .

Prigovor zastarjelosti potraživanja je neosnovan u smislu odredbe člana 376. stav 2. ZOO –ima , te je neosnovan i prigovor neblagovremenosti tužbe, jer tužilac nije osporavao i pobijao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 12.4.2017.godine i 15.5.2017.godine , već je potraživao razliku niže isplaćene plate za radno mjesto direktor, a ne za radno mjesto specijalista ljekar pedijatar. S obzirom na naprijed navedeno odlučeno je kao u dispozitivu presude.

Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je primjenom člana 383. 386. stav 1. 387. i 396. ZPP u vezi sa tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službeni glasnik RS 78/05- u daljem tekstu AT) prema troškovniku punomoćnika tuženog kojim potražuje za zastupanje na pripremnom ročištu 26.1.2022.godine iznos od 200,00 KM sa 1h odsustva iz kancelarije x 30 bodova = 90 bodova x 2 KM iznosi od 60,00 KM po tar. br. 9. AT , za zastupanje na glavnoj raspravi 21.3.2022.godine iznos od 200,00 KM uz 1 h odsustva iz kancelarije x 30 bodova = 90 bodova x 2 Km što iznosi 60,00 KM po tar. br. 9. AT , paušal 25 % u iznosu od 130,00 KM po tar. br. 12. AT , troškovi prevoza na relaciji Banjaluka-Gradiška-Banjaluka (90 km x2,40 KM = 216,00 KM x 30 %) u iznosu od 64,80 KM, troškovi prevoza na relaciji Banjaluka-Gradiška-Banjaluka (90 km x 3,19 KM=287,10 KM x 30 %) u iznosu od 86,13 KM, što čini ukupan iznos od 800,93 KM bez naknade za PDV uz obračunat iznos od 136,15 KM po PDV stopi 17% po priloženom uvjerenju o upisu u jedinstveni registar obveznika indirektnih poreza što sve čini ukupan iznos od 937,08 KM na ime troškova postupka.

Sudija

Predrag Kasagić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba OKRUŽNI SUD U BANJOJ LUCI u roku od 15 dana od dana prijema iste . Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i protivnu stranku.

